

ISAURA'S DROOM

DAG 1

Isaura is een klein meisje van 7 en woont met haar grote broer Jao, mama en papa in Belém, een grote stad in het noorden van een groot land met de naam Brazilië. Met haar zwarte krulletjes, haar staartjes en donkere, grote ogen ziet dit kleine meisje er heel lief en schattig uit.

Het is warm in de klas. Met zijn 30-en zitten Isaura en haar klasgenootjes te zwoegen. Het eerste uur is het **taalles**. Vandaag schrijven ze een opstel. In groepjes mogen Isaura en de andere kinderen van de klas samen een opstel schrijven.

Dat is leuk. Een voor één schrijven ze een zinnetje. Samen wordt het een verhaaltje.

Met de tong uit de mond schrijft Isaura het eerste zinnetje. Opgewonden geeft ze het blad door aan Ana. Wat zou Ana schrijven? Wat voor een verhaaltje wordt het?

Maar de pen van Ana blijft trillend in de lucht hangen. Een traan valt op het blad van Ana.

En dan nog een. Ana huilt. Waarom huilt Ana? Dit is toch leuk?

Troostend legt Isaura een arm rond de schouders van Ana. "Lukt het je niet?" vraagt ze zachtjes. "Kom, we doen dit samen". En samen schrijven Ana en Isaura een tweede zin.

Aan het einde van de les lezen Isaura, Ana en de andere kinderen hun verhaaltje voor aan de rest van de klas.

Als de school uit is en Isaura de klas wil uitstormen, houdt juf haar tegen. Ze wil Isaura wat zeggen.

Isaura staart naar haar tenen. Wat heeft ze nu weer gedaan, zonder het te weten? "Ik ben heel erg trots op je, Isaura. Als je goed je best doet op school en later goed studeert, word je vast een beroemde schrijfster."

Isaura glundert. Dat had ze niet verwacht!

Huppelend loopt ze de schoolpoort uit en de bus in. De glimlach is niet van haar gezicht te krijgen.

“Wat krijgen we nu” vraagt Jao. Sinds wanneer kom jij glimlachend van school terug?” “Dat hoor je zo wel” zegt Isaura geheimzinnig.

Thuis gekomen vertelt ze opgewonden aan mama en papa dat ze later een groot schrijfster wordt. Het enige wat ze moet doen is goed leren nu, en ook later. Dat heeft de juf gezegd.

Isaura springt van de ene voet op de andere voet. Wat is ze blij.

“Isaura, “ zegt mama dan zachtjes, “het liefste wat ik wil is dat jij een beroemde schrijfster wordt. Maar daarvoor moet je kunnen leren. En om te leren heb je veel geld nodig.

En geld ... dat weet je, dat hebben we niet.”

Mama streelt Isaura teder door de haren. Het is soms niet gemakkelijk om droevige dingen te vertellen. **Tranen vullen de donkere ogen van Isaura.** Niet leren? Maar ze ging zo haar best doen op school...!

DAG 2

Met gebogen hoofd komt Isaura de volgende dag aan op school.

“Juf, “ zegt Isaura stilletjes. “Ik ga helemaal geen beroemde schrijfster worden later. Want leren is veel te duur.”

Die avond vertrekt juf nadenkend naar huis terug. Het verhaal van Isaura zit haar dwars. De hele avond denkt juf na, en ook de hele nacht.

DAG 3

De volgende dag is juf niet in de klas, maar in het bureau van de directrice. Wat doet ze daar? Wat is juf zo driftig aan het bespreken met de directrice? Het wordt al gauw duidelijk. 's

Middags wordt de hele school bijeengeroepen. Wat zijn alle kinderen benieuwd. Juf kucht en legt in luide stem haar plannen uit ... “We hebben een nieuw soort geld uitgevonden op deze school: de 'saber'. Dit nieuwe soort geld kunnen jullie vanaf vandaag zelf verdienen. Hoe doe je dat?

Wel, 'sabers' kan je alleen verdienen als je andere kinderen helpt met hun schoolwerk. Wie iemand een half uurtje helpt, verdient 10 sabers. Met die sabers kan je niet in de winkel betalen. Maar je kan er wel later de universiteit mee betalen, en schoolboeken.

Daarom zet je de sabers die je verdient op een speciale saber-rekening. De saperspaarrekening zal ik bijhouden. Wie wil leren, kan nu dus zelf sabers verdienen om zijn studies te betalen.

Zo kan iedereen later leren, arm of rijk. Zijn er nog vragen?”, vraagt juf. Isaura steekt aarzelend haar vinger op; “Betekent dit dat ik toch kan leren?” Juf lacht breeduit. Dat betekent een ja, dat weet Isaura wel zeker!

Die avond huppelt Isaura blij naar huis. Ze heeft die dag al heel wat centjes verdiend. Nu weet ze het zeker: “Ik word een hele beroemde schrijfster. Wacht maar af!”